

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2017 roku

Sąd Rejonowy w Golubiu-Dobrzyniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Izabela Bejger

Protokolant: st. sekr. sądowy Ewa Romanowska

w obecności oskarżyciela Prok. Rej. - I. M.

po rozpoznaniu w dniu 16 października 2017 roku

sprawy M. Ż.

syna J. i T. z domu G.

urodz. (...) w I.

oskarżonego o to, że: w dniu 23 lipca 2017 roku w miejscowości O., gm. G., powiat g. (...) (...), woj. (...) - (...), będąc w stanie nietrzeźwości 0,63 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu i zmierzającym do 0,65 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował pojazdem marki (...) o nr rej. (...) O. (...) o nr rej. (...) po drodze publicznej, a ponadto nie wykonał polecenia zatrzymania pojazdu wydanego przez umundurowanego funkcjonariusza policji,

tj. o przestępstwo z art. 178b kk i art. 178a §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk

ORZEKA:

I. uznaje oskarżonego M. Ż. za winnego popełnienia zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu, tj. przestępstwa z art. 178b kk i art. 178a § 1 kk w zw. z art. 11 §2 kk i za to po zastosowaniu art. 37a kk na mocy art. 178b kk w zw. z art. 34 § 1, §1a pkt 1 kk w zw. z art. 35 § 1 kk wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. na mocy art. 42 § 1a pkt 1 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat;

III. na mocy art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej (nr konta (...));

IV. zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej, zaś wydatkami poniesionymi w sprawie obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy zważył w sprawie co następuje (uzasadnienie orzeczenia o karze) :

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego zarówno sprawstwo, jak i wina oskarżonego M. Ż. w odniesieniu do przypisanego mu treścią wyroku czynu z art. 178 b kk i art. 178a§ 1 kk w zw. z art. 11§2kk, a polegającego na prowadzeni pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości i nie wykonaniu polecenia zatrzymania pojazdu wydanego przez umundurowanego funkcjonariusza policji nie budziły żadnych wątpliwości. Dokonując

ustaleń faktycznych Sąd oparł się przede wszystkim na dowodzie osobowym w postaci wyjaśnień samego oskarżonego, który nie kwestionował ustaleń faktycznych, a także na pozostałych dowodach zgromadzonych w aktach sprawy jak protokół badania stanu rzeźwości, protokół zatrzymania osoby, danych o karalności i osobowo-poznawczych. Oskarżony dopuścił się zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu. Sąd przyjął kumulatywną kwalifikację wskazaną w akcie oskarżenia uznając ją za prawidłową. Sąd zakwalifikował zachowanie oskarżonego z art. 178bkk w zw. z art. 178 a § 1 kk w zw. z art. 11§ 2 kk. Przepis z art. 178 a § 1 kk dopuszcza się ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Przedmiotem ochrony czynu zabronionego stypizowanego treścią art. 178 a §1 kk jest bezpieczeństwo w komunikacji, a ściślej bezpieczeństwo ruchu lądowego, wodnego i powietrznego pojazdów mechanicznych, a tym samym bezpieczeństwo osób uczestniczących w tym ruchu oraz mienia, ściśle związane ze stanem psychofizycznym osób prowadzących /kierujących/ pojazdy mechaniczne. Stan nietrzeźwości definiuje wprost art. 115 § 16 Kodeksu karnego. Zgodnie z nim stan nietrzeźwości ma miejsce wtedy gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. W chwili kierowania pojazdem, oskarżony pozostawał w stanie nietrzeźwości w rozumieniu z art. 115 § 16 kk., albowiem, jak wynikało z protokołu badania trzeźwości, zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu prowadziła do stężenia znacznie przekraczającego wartość 0,25 mg/l, tj. 0,65 mg/l. W okolicznościach sprawy nie mogło budzić wątpliwości, że oskarżony działał umyślnie, co wprost wynikało z jego wyjaśnień oraz oświadczeń złożonych do protokołu badania, gdzie oskarżony miał świadomość pozostawania w stanie nietrzeźwości wskutek uprzedniego spożycia alkoholu.

Z kolei odpowiedzialność z art. 178 b kk została wprowadzona w dniu 01czerwca 2017 roku. Przepis ten penalizuje opisane w nim zachowania, między innymi takie jakiego dopuścił się oskarżony w postaci nie wykonania polecenia zatrzymania pojazdu wydanego przez umundurowanego funkcjonariusza policji. Swoim zachowaniem oskarżony niewątpliwie zrealizował znamiona określające czynność sprawczą występku z art. 178 b kk § 1 kk.

Przestępstwo określone w art. 178 a § 1 kk zagrożone jest alternatywnymi karami: grzywny, ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności do lat dwóch, zaś przestępstwo z art. 178b kk tylko karą pozbawienia wolności, dlatego ten ostatni stał się podstawą wymiaru kary jako przepis surowszy zgodnie z treścią art. 11§ 3 kk, którego sąd omyłkowo nie powołał w podstawie wymiaru kary.

Sąd, kierując się dyrektywami określonymi w szczególności w art. art. 53 § 1 i 2 kk wymierzył oskarżonemu karę 8 miesięcy ograniczenia wolności ustalając wymiar godzin pracy na cele społeczne w miesiącu na 30, orzekając przy tym obligatoryjny środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat w oparciu o art. 42§1a pkt. 1 kk adekwatny do znacznego stanu nietrzeźwości. Orzekł nadto od oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 5000 tyś zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej, bo oskarżony został też skazany za przestępstwo z art. 178a §1 kk. Umocowaniem do takiego orzeczenia była treść art. 11 § 3 kk.

Do okoliczności obciążających mających wpływ na rodzaj i wymiar kary, oraz długość okresu zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych Sąd zaliczył przede wszystkim: wysoką zawartość alkoholu w organizmie powodującą znaczne ograniczenie funkcji psychomotorycznych, co stanowi poważne zagrożenia dla innych uczestników ruchu drogowego. Do okoliczności łagodzących zaliczono natomiast szczerze przyznanie się do winy i złożenia wyczerpujących wiarygodnych wyjaśnień, dotychczasową niekaralność oskarżonego.

Orzeczona w wyroku kara i środki karne są w ocenie Sądu adekwatne do stopnia winy oskarżonego, uwzględniają stopień społecznej szkodliwości jego czynu, spełniając przy tym cele zapobiegawcze i wychowawcze, które mają osiągnąć w stosunku do oskarżonego. Kary te i środki karne uwzględniają również potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, a więc wymogi prewencji generalnej, wzmacniając przekonanie, że żadne przestępstwo, a zwłaszcza skierowane przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, a tym samym przeciwko bezpieczeństwu osób uczestniczących w ruchu pojazdów mechanicznych nie popłaca, a wręcz przeciwnie - spotyka się ze sprawiedliwą karą. W ocenie Sądu łagodne traktowanie sprawców przestępstw atakujących tę istotną społecznie

sferę dóbr pozostających pod ochroną prawną stwarzać mogłoby w społeczeństwie odczucie ich bezkarności i osłabiać tym samym zaufanie do organów państwa odpowiedzialnych za bezpieczeństwo obywateli i przestrzeganie prawa.

Orzeczenie o kosztach postępowania, oparte zostało o treść art. 624 kpk. Oskarżonego zwolniono od obowiązku ponoszenia powyższych i opłaty sądowej z uwagi na niskie dochody z tytułu zasiłku dla bezrobotnych z którego utrzymuje się oskarżony jego żona i dwójka dzieci.